

Posudek oponenta bakalářské práce

Barbora Košinová: Jak ovlivnil zápis masopustu do Reprezentativního seznamu nemateriálního dědictví lidstva organizace UNESCO život v mikroregionu Hlinecko v období masopustu?

Oponent: Tomáš Samek, M.A.

Bakalářská práce Barbory Košinové hledá odpověď na otázku, zda a nakolik ovlivnil zápis do světového dědictví UNESCO tradici masopustu na Hlinecku. Možná stálo za to zamyslet se nad stručnějším názvem, aby nenastala situace, s níž se jako hodnotitel setkávám poprvé: totiž že výkumná otázka je obahově nejen identická s dlouhým, bezmála třířádkovým názvem práce, ale je dokonce jeho zkrácenou verzí (viz str. 10).

Pro tuto nelogičnost nevidím žádný rozumný důvod a ani autorka ho nikde v textu neuvádí. Sama identita názvu práce a její otázky by stála za zamyšlení; ale je-li navíc název delší než samotná výkumná otázka, působí to nevyhnutelně dojmem, že autorce práce nestála ani za to, aby se zamyslela nad tím, jak ji pojmenuje. S touto nedomyšleností se čtenář bohužel setká hned na samém vstupu do textu.

Nejasnosti ve vymezení však pokračují: jestliže autorka nejprve formuluje to, co nazývá (singulárně) výkumnou otázkou vymezující hlavní problém, na nějž chce svou práci hledat odpověď, pak jen o pár stran dál uvádí (plurálně) čtveřici toho, co opět nazývá výkumnými otázkami: z nich poslední dvě jsou konkretizací hlavní výkumné otázky, zatímco první dvě jsou zde jaksí navíc oproti tomu, co autorka označila za hlavní výkumnou otázku svého výzkumu. Je třeba rozlišovat hlavní výkumnou otázku od dílčích otázek výzkumu - logicky i pojmoslovně. Jinak vzniká nejistota ohledně zaměření výzkumu.

Ještě podstatnější je nejasnost v tom, co nazývá (ve stejnojmenné kapitole) "teoretickým ukotvením" (str. 14). Ta se skládá z pouhých dvou vět: první z nich sděluje, z kterých děl autorka "vycházela z antropologického hlediska", a druhá, z kterých vycházela "z etnografického hlediska", abych použil její vlastní slova. Zatímco první uvádí několik zahraničních antropologů, druhá neoznačuje, jak bychom snad logicky čekali, teoretiky etnografie ve smyslu terénního výzkumu, nýbrž české

národopisce. Tato rozštěpenost by snad nevadila, kdyby se autorka svým textem pokusila obě roviny propojit: žel celek práce se až na výjimky opírá jen o druhou skupinu autorů, a není tedy jasné, proč zde uvádí skupinu první, nepočítám-li jednostránkové kompilační shrnutí několika van Genneповých postulátů.

Nelogické je i úvodní dělení informátorů na ty, kteří jsou z vesnice, a ty (opět cituji autorku) "z Pardubického kraje" - jako by v Pardubickém kraji nebylo vesnic.

Vzdor těmto a dalším nejasnostem a nesrovnalostem se předkládaná práce zaměřuje na důležité téma sociální konstruovanosti tradice - aniž ovšem se o tomto pojmu zmíní byť na jediném místě v textu. Poté, co nastudovala zejména českou národopisnou literaturu k tématu, si autorka prošla několik místních masopustů v roli pozorovatelky, která klade otázky lidem místním i přespolním. Samotný nápad zkoumat toto téma považuji za hodnotný, ale způsob provedení není zrovna nejšťastnější, čemuž odpovídají i poněkud povrchní závěry. Některé odpovědi, jichž se autorce dostalo a které uvádí, by si zasloužily důkladnější rozbor. K tématu "re/invention of tradition" přitom existuje řada dnes již kanonických prací, které autorka pomíjí a které by snad umožnily, aby své téma zpracovala hlouběji.

Jazyková úroveň práce je obstojná, pomínu-li občasné překlepy, chyby v čárkách a chvílemi nelogickou syntax včetně vychylování z vazby. Obecně autorce doporučuji, aby věnovala pozornost délece toho, co chce říct: zde (jak ostatně uvádím už v úvodu posudku) má velké nedostatky v tom, že některé věty jsou zbytečně a neúčelně dlouhé, některé kapitoly zas nelogicky krátké atd.

Jsem přesvědčen, že si autorka zvolila zajímavé a potenciálně velmi plodné téma, v němž lze sledovat, jak lokální aktéři, praktiky, ideologie a instituční rámce rámce kreativně interagují se svými translokálními komponentami. Ale toto téma zůstalo jen načaté, nedotažené. Třeba otázka vztahu *agency* a turistické marketizace zůstává nedopovězená, spíš tušená než vyslovená.

I dobře zvolené, zajímavé téma, které práce má, nepochybně představuje součást její celkové hodnoty; jenže zbytek té hodnoty je tvořen tím, jak se věc pojme, uchopí a promění v text. Zatímco první aspekt práce bych hodnotil známkou někde mezi výborně až velmi dobře, druhý bych ocenil známkou dobře. Z toho plyne mé

celkové hodnocení: práci **doporučuji k obhajobě a navrhuji pro ni známku velmi
dobře minus.**

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'S. Štěpánek'.

V Praze 7. 8. 2014